

βίον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν σύνοψιν. Ὁ βίος οὗτος εἶναι πάντοτε ὡραῖος καὶ παρηγορητικός, διότι ὅλοι οἱ ἅγιοι ὑπῆρξαν πτωχοί, ἢ δυστυχεῖς, ἢ φιλελεήμονες· ἔπειτα ὁμιλοῦμεν καὶ προσευχόμεθα ὁμοῦ. Ὄταν δύο προσεύχωνται, φαίνεται ἡ προσευχή γλυκυτέρα καὶ ἰσχυροτέρα· εἶναι τότε πτερόεις, ὥς λέγει ὁ Ὅμηρος. Πετᾷ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Θεόν.

— Μὲ δίδετε ὁρεξίν ν' ἀναγνώσω τὴν σύνοψιν μαζί σας· τίνος ἁγίου ἑορτὴ εἶναι σήμερον;

— Τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου d'Assise, μεγάλου ἁγίου. Σεῖς οἱ ἄπιστοι δὲν πιστεύετε εἰς τὰς ἀ-

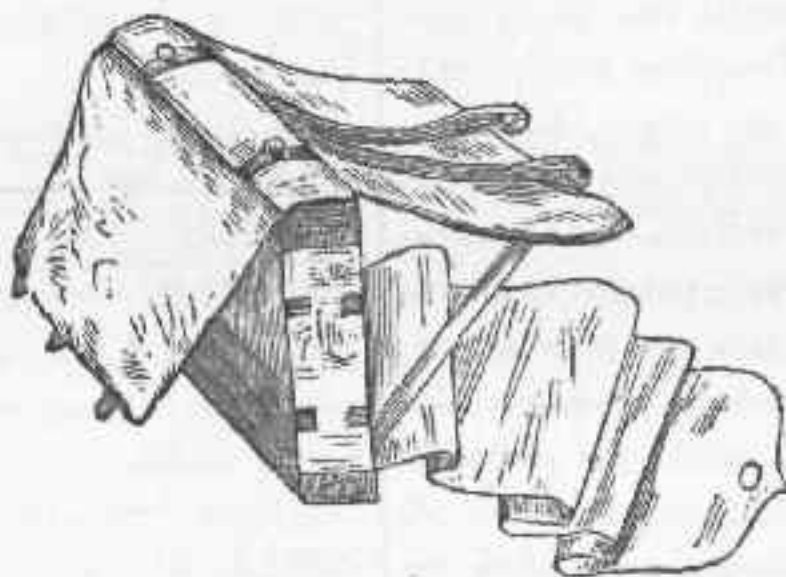
κάνθας αἱ ὁποῖαι μεταμορφοῦνται εἰς ῥόδα ὅταν ὁ πτωχὸς ἐρημίτης θέλῃ νὰ τυραννήσῃ δι' αὐτῶν τὸ σῶμά του· γελάτε διὰ τὸν καλὸν λύκον τοῦ Gub-bio, ὁ ὁποῖος δίδει τιμιώτατα τὸν πόδα του ὑποσχόμενος νὰ μὴ φάγῃ πλέον κανένα· ἀλλὰ εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς μύθους, φυσικὰ προϊόντ' αἰῶνος ἀμαθείας καὶ πίστεως, ὑπάρχει θεραπευτικὸς μυελός· ἦτοι ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ θυσία, ἡ θεία τοῦ Εὐαγγελίου μανία. Φίλε μου, ἀποβρίπτω τὸ ἐξώφλοιον ἀλλὰ κρατῶ τὸν καρπὸν. Ἐπιστρέφω.

Σ.

("Ἐπεται συνέχεια.")



Στρατιώτης φέρων τὸν σάκκον.



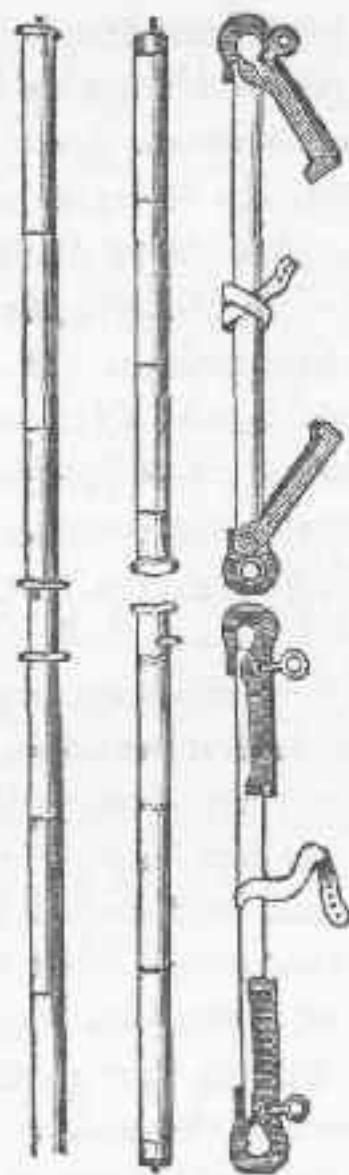
Ἐκ σάκκου φορεῖον.

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

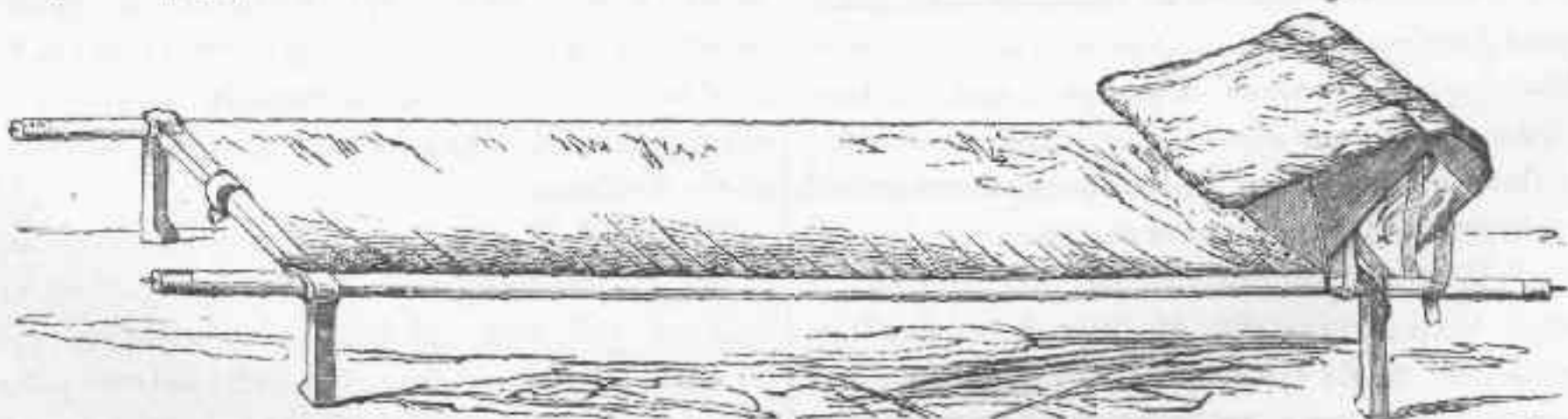
ΣΑΚΚΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

εἰς ροσκομακτὸν φορεῖον ἢ στρατοπεδευτικήν κλίνην μετασκευαζομένου.

Ἐν ᾧ αἱ καταστρεπτικαὶ ἐφευρέσεις καθ' ἡμέραν αὐξάνονται, ἡ βιομηχανία ἐργάζεται καὶ ὑπὲρ τῆς ὅσον οἶον τε πλείονος περιποιήσεως καὶ ἀναπαύσεως τοῦ στρατιώτου, εὐθὺς ὥς πάθῃ ἐν τῇ μάχῃ. Τοι-



Πάσσαλοι σκηνῆς ἢ φορεῖου καὶ διάλυτα ἢ ἐνγώματα.



Ἡ ἐκ τοῦ σάκκου κλίνη ἱστημένη.